

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)
zo 14. júla 2005*

Vo veci C-40/03 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 49 Štatútu ES Súdneho dvora, podané
29. januára 2003,

Rica Foods (Free Zone) NV, so sídlom v Oranjestad (Aruba), v zastúpení:
G. van der Wal, advocaat,

odvolateľ,

ďalší účastníci konania:

Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: T. van Rijn, splnomocnený
zástupca, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

* Jazyk konania: holandčina.

Holandské královstvo, v zastúpení: H. Sevenster, splnomocnená zástupkyňa,
s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

Španielske kráľovstvo, v zastúpení: N. Díaz Abad, splnomocnená zástupkyňa,
s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

vedľajší účastníci v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia R. Silva de
Lapuerta, R. Schintgen (spravodajca), G. Arestis a J. Klučka,

generálny advokát: P. Léger,
tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 16. decembra 2004,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 17. februára 2005,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Svojím odvolaním Rica Foods (Free Zone) NV (ďalej len „Rica Foods“) žiada Súdny dvor o zrušenie rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev zo 14. novembra 2002, Rica Foods a Free Trade Foods/Komisia (T-332/00 a T-350/00, Zb. s. II-4755, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým Súd prvého stupňa zamietol jeho žalobu smerujúcu k zrušeniu nariadenia Komisie (ES) č. 2081/2000 z 29. septembra 2000, ktoré predlžuje platnosť ochranných opatrení na dovozy tovarov pôvodom zo zámorských krajín a území z odvetvia cukru s kumuláciou pôvodu ES/ZKÚ [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 246, s. 64, ďalej len „napadnuté nariadenie“).

Právny rámec

Spoločná organizácia trhu s cukrom

- 2 Nariadením (ES) č. 2038/1999 z 13. septembra 1999 o spoločnej organizácii trhu s cukrom [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 252, s. 1) Rada Európskej únie pristúpila ku kodifikácii nariadenia (EHS) č. 1785/81 z 30. júna 1981 (Ú. v. ES L 177, s. 4), ktorým bola táto viackrát menená spoločná organizácia zriadená. Účelom tejto organizácie je regulovať trh Spoločenstva s cukrom s cieľom zvýšiť zamestnanosť a životnú úroveň výrobcov cukru v Spoločenstve.

- 3 Podpora výroby Spoločenstva vykonávaná prostredníctvom garantovaných cien sa obmedzuje na vnútroštátne výrobné kvóty (kvóty A a B) pridelované Radou, za použitia nariadenia č. 2038/1999 každému členskému štátu, ktorý ich následne rozdeľuje medzi svojich výrobcov. Cukor patriaci do kvóty B (nazývaný „cukor B“) podlieha v porovnaní s cukrom kvóty A (nazývaným „cukor A“) platbám pri vyššej výrobe. Cukor vyrobený nad rámec kvót A a B je nazývaný ako „cukor C“ a nemôže byť predávaný v rámci Európskeho spoločenstva, pokiaľ nie je zahrnutý do kvót A a B v nasledujúcej sezóne.
- 4 S výnimkou cukru C vývozy cukru mimo Spoločenstva požívajú v zmysle článku 18 nariadenia č. 2038/1999 výhodu vývozného náhrady kompenzujúcej rozdiel medzi cenou na trhu Spoločenstva a cenou na svetovom trhu.
- 5 Množstvo cukru, ktoré môže požívať výhodu vývozného náhrady, a celková ročná suma náhrad sú určované dohodami Svetovej obchodnej organizácie (ďalej len „dohody WTO“), ktorých je Spoločenstvo účastníkom, schválenými rozhodnutím Rady 94/800/ES z 22. decembra 1994 týkajúcim sa uzavretia dohôd v mene Európskeho spoločenstva, pokiaľ ide o záležitosti v rámci jeho kompetencie, ku ktorým sa dospelo na Uruguajskom kole multilaterálnych rokovaní (1986 — 1994), (Ú. v. ES L 336, s. 1; Mim. vyd. 11/021, s. 80). Najneskôr od obchodnej sezóny 2000/2001 množstvo cukru vyvážaného s náhradou a celková suma náhrad mali byť obmedzené na 1 273 500 ton a 499,1 milióna eur, čo predstavuje zníženie o 20 %, respektíve o 36 %, v porovnaní s údajmi týkajúcimi sa obchodnej sezóny 1994/1995.

Režim pridruženia zámorských krajín a území k Spoločenstvu

- 6 Podľa článku 3 ods. 1 písm. s) ES činnosti Spoločenstva zahŕňajú pridruženie zámorských krajín a území (ZKÚ), „na účel vzrastu obchodu a spoločnej podpory hospodárskeho a sociálneho rozvoja“.

- 7 Holandské Antily a Aruba sú súčasťou ZKÚ.
- 8 Ich pridružení k Spoločenstvu sa riadi štvrtou časťou Zmluvy ES.
- 9 Na základe článku 136 Zmluvy ES (zmenený, teraz článok 187 ES) bolo prijatých viacero rozhodnutí, medzi nimi rozhodnutie Rady 91/482/EHS z 25. júla 1991 o pridružení zámorských krajín a území k Európskemu hospodárskemu spoločenstvu [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 263, s. 1), ktoré je podľa svojho článku 240 ods. 1 uplatniteľné počas obdobia desiatich rokov plynúceho od 1. marca 1990.
- 10 Rozličné ustanovenia tohto rozhodnutia boli zmenené rozhodnutím Rady 97/803/ES z 24. septembra 1997 o priebežnej revízii rozhodnutia 91/482 [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 329, s. 50). Účinnosť rozhodnutia 91/482, zmeneného a doplneného rozhodnutím 97/803 (ďalej len „rozhodnutie ZKÚ“), bola predĺžená až do 28. februára 2001 rozhodnutím Rady 2000/169/ES z 25. februára 2000 (Ú. v. ES L 55, s. 67).
- 11 Článok 101 ods. 1 rozhodnutia ZKÚ stanovuje:

„Tovary pochádzajúce zo ZKÚ môžu byť dovážané do Spoločenstva s oslobodením od dovozného cla“. [*neoficiálny preklad*]

12 Článok 102 toho istého rozhodnutia stanovuje:

„Bez ohľadu na [článok] 108b, Spoločenstvo neuplatňuje na dovozy tovarov pochádzajúcich zo ZKÚ množstevné obmedzenia, ani opatrenia s rovnakým účinkom.“ *[neoficiálny preklad]*

13 Článok 108 ods. 1 prvá zarážka uvedeného rozhodnutia odkazuje, pre definovanie pojmu tovary pôvodu a metódy administratívnej spolupráce, ktoré sa na ne vzťahujú, na prílohu II tohto rozhodnutia. V zmysle článku 1 tejto prílohy je tovar považovaný za pochádzajúci zo ZKÚ, Spoločenstva alebo štátov Afriky, Karibiku a Tichomoria (ďalej len „štáty AKT“) pokiaľ tam bol úplne získaný alebo dostatočne spracovaný.

14 Článok 3 ods. 3 predmetnej prílohy II zostavuje zoznam úprav alebo spracovateľských operácií považovaných za nedostatočné pre priznanie tovaru povahy pôvodu konkrétne zo ZKÚ.

15 Článok 6 ods. 2 tejto prílohy však obsahuje pravidlá označené ako „kumulácia pôvodu ES/ZKÚ a AKT/ZKÚ“. Stanovuje:

„Pokiaľ sú tovary úplne získané v Spoločenstve alebo v štátoch AKT predmetom úprav alebo spracovateľských operácií v ZKÚ, sú považované za úplne získané v ZKÚ.“ *[neoficiálny preklad]*

- 16 V zmysle článku 6 ods. 4 uvedenej prílohy sú pravidlá kumulácie pôvodu ES/ZKÚ a AKT/ZKÚ uplatniteľné na „všetky úpravy alebo spracovateľské operácie vykonané v ZKÚ, vrátane operácií vymenovaných v článku 3 ods. 3“ [*neoficiálny preklad*].
- 17 Rozhodnutie 97/803 menovite zaviedlo do rozhodnutia ZKÚ článok 108b, ktorého ods. 1 stanovuje, že „kumulácia pôvodu AKT/ZKÚ uvádzaná v článku 6 prílohy II je možná pre ročné množstvo 3 000 ton cukru“ [*neoficiálny preklad*]. Rozhodnutie 97/803 však neobmedzilo uplatnenie pravidla kumulácie pôvodu ES/ZKÚ.
- 18 Článok 109 ods. 1 rozhodnutia ZKÚ splnomocňuje Komisiu Európskych spoločenstiev na prijatie „potrebných ochranných opatrení“, ak „uplatnenie [tohto rozhodnutia] bude mať za následok závažné poruchy v odvetví hospodárskej činnosti Spoločenstva alebo niektorého alebo viacerých členských štátov, alebo bude ohrozovať ich vonkajšiu finančnú stabilitu, alebo [ak] sa náhle objavia ťažkosti, z ktorých bude hroziť zhoršenie v odvetví činnosti Spoločenstva alebo niektorého z jeho regiónov...“ [*neoficiálny preklad*]. Podľa článku 109 ods. 2 predmetného rozhodnutia Komisia má vybrať „opatrenia, ktoré spôsobia minimum porúch vo fungovaní pridruženia a Spoločenstva“ [*neoficiálny preklad*]. Okrem toho „tieto opatrenia nesmú mať dosah presahujúci dosah, ktorý je nevyhnutne nutný pre nápravu ťažkostí, ktoré sa prejavili“ [*neoficiálny preklad*].

Ochranné opatrenia prijaté proti dovozom cukru a zmesi cukru a kakaá požívajúcim výhodu kumulácie pôvodu ES/ZKÚ

- 19 Na základe článku 109 rozhodnutia ZKÚ bolo prijaté nariadenie Komisie (ES) č. 2423/1999 z 15. novembra 1999, ktoré zavádza ochranné opatrenia pre cukor s kódom KN 1701 a pre zmesi cukru a kakaá s kódmi KN 1806 10 30 a 1806 10 90 pochádzajúce zo zámorských krajín a území [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 294, s. 11).

- 20 Týmto nariadením uplatniteľným až do 29. februára 2000 Komisia podriadila dovozy cukru požívajúce výhodu kumulácie pôvodu ES/ZKÚ režimu minimálnych cien a podriadila dovozy zmesí cukru a kakaa (ďalej len „zmesí“) pochádzajúce zo ZKÚ konaniu o dohlade Spoločenstva podľa podmienok uvedených v článku 308d nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (Ú. v. ES L 253, s. 1; Mim. vyd. 02/004, s. 307).
- 21 Rovnako na základe článku 109 rozhodnutia ZKÚ bolo prijaté nariadenie Komisie (ES) č. 465/2000 z 29. februára 2000, ktoré zavádza ochranné opatrenia na dovozy tovarov zo zámorských krajín a území z odvetvia cukru, s kumuláciou pôvodu ES/ZKÚ [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 56, s. 39). Toto nariadenie v období trvajúcom od 1. marca 2000 do 30. septembra 2000 obmedzovalo kumuláciu pôvodu ES/ZKÚ na 3 340 ton cukru pre tovary patriace pod colné kódy KN 1701, 1806 10 30 a 1806 10 90.
- 22 Dňa 29. septembra 2000 Komisia prijala napadnuté nariadenie rovnako na základe článku 109 rozhodnutia ZKÚ.
- 23 Z prvého, štvrtého, piateho a šiesteho odôvodnenia tohto nariadenia vyplýva toto:
- „1. Komisia konštatovala, že dovozy cukru (kód KN 1701) a zmesí cukru a kakaa patriacich pod kódy KN 1 806 10 30 a 1 806 10 90 pôvodom [zo ZKÚ] veľmi prudko stúpali od roku 1997 až do roku 1999, menovite v stave kumulácie pôvodu ES/ZKÚ. Tieto dovozy stúpili z 0 ton v roku 1996 na viac ako 53 000 ton

v roku 1999. Predmetné tovary požívajú pri dovoze do Spoločenstva výhodu oslobodenia od dovozného cla a sú prepúšťané bez množstevných obmedzení v súlade s článkom 101 ods. 1 rozhodnutia ZKÚ.

...

4. Na trhu Spoločenstva s cukrom vznikli v posledných rokoch ťažkosti. Tento trh je prebytkovým trhom. Spotreba cukru je nemenná, na úrovni okolo 12,8 milióna ton. Výroba v rámci kvóty je približne 14,3 milióna ton ročne. Teda všetok dovoz cukru do Spoločenstva presúva na vývoz zodpovedajúce množstvo cukru Spoločenstva, ktorý nemôže byť odpredaný na tomto trhu; náhrady za tento cukor — v medziach určitých kvót — sú platené na náklady rozpočtu Spoločenstva (k dnešnému dňu približne 520 eur za tonu). Predsa však, vývozy s náhradami sú obmedzené v ich objeme dohodou o poľnohospodárstve, uzavretou v rámci Uruguajského kola a zredukované z 1 555 600 ton za obchodnú sezónu 1995/1996 na 1 273 500 ton v obchodnej sezóne 2000/2001.

5. Tieto ťažkosti môžu spôsobiť značnú destabilizáciu spoločnej organizácie trhu (SOT) s cukrom. Pre obchodnú sezónu 2000/2001 sa Komisia rozhodla redukovať kvóty výrobcov Spoločenstva približne o 500 000 ton... Každý dodatočný dovoz cukru a tovarov s vysokou koncentráciou cukru pôvodom zo ZKÚ si vyžiada podstatnejšiu redukciu kvót výrobcov Spoločenstva, a teda výraznejšiu stratu záruky ich príjmov.

6. Preto ťažkosti prinášajúce nebezpečenstvo poškodenia odvetvia činnosti Spoločenstva naďalej existujú. ...“ [*neoficiálny preklad*]

24 Podľa znenia článku 1 napadnutého nariadenia:

„Pre tovary patriace pod [colné] kódy KN 1701, 1806 10 30 a 1806 10 90 je kumulácia pôvodu ES/ZKÚ uvedená v článku 6 prílohy II [rozhodnutia ZKÚ] povolená pre množstvo 4 848 ton cukru počas doby uplatnenia tohto nariadenia.

S cieľom rešpektovať tento limit pri iných tovaroch ako cukor sa bude brať do úvahy obsah cukru v dovážanom tovare.“ [*neoficiálny preklad*]

25 Z ôsmeho odôvodnenia uvedeného nariadenia vyplýva, že Komisia určila túto kvótu 4 848 ton, berúc do úvahy „sumu najvyšších ročných objemov dovozov predmetných tovarov konštatovaných počas troch rokov predchádzajúcich roku 1999, v ktorom dovozy exponenciálne stúpili. Pre určenie množstiev cukru braných do úvahy Komisia zohľadnila stanovisko predsedu Súdu prvého stupňa Európskych spoločností v jeho uzneseniach z 12. júla a 8. augusta 2000 vo veciach T-94/00 R, T-110/00 R a T-159/00 R, no bez toho, aby uznala jeho odôvodnenosť. S cieľom vyhnúť sa nepotrebným procedúram a iba s jediným cieľom prijať tieto ochranné opatrenia Komisia brala do úvahy pre cukor patriaci pod kód KN 1 701 a pre rok 1997 celkovú sumu 10 372,2 ton, údaj, ktorý zodpovedal celkovým dovozom cukru pochádzajúceho zo ZKÚ kumulujúceho pôvodu ES/ZKÚ a AKT/ZKÚ, ktorý konštatoval Eurostat“ [*neoficiálny preklad*].

26 Podľa článku 2 napadnutého nariadenia dovoz tovarov uvedených v článku 1 tohto nariadenia podlieha vydaniu dovoznej licencie, ktorá sa vydáva v súlade s podmienkami určenými článkami 2 až 6 nariadenia Komisie (ES) č. 2553/97

zo 17. decembra 1997 o pravidlách vydávania dovozných licencií pre určité produkty patriace pod kódy KN 1701, 1702, 1703 a 1704 a kvalifikované ako produkty pochádzajúce z afrických, karibských a tichomorských krajín (AKT/ZKÚ) [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 349, s. 26), ktoré sú uplatniteľné *mutatis mutandis*.

- 27 Nakoniec podľa článku 3 je napadnuté nariadenie uplatniteľné od 1. októbra 2000 do 28. februára 2001.

Konanie pred Súdom prvého stupňa a napadnutý rozsudok

- 28 Žalobami podanými do kancelárie Súdu prvého stupňa 27. októbra a 20. novembra 2000 Rica Foods a jedna ďalšia spoločnosť (ďalej spolu len „odvolatelia“), ktoré sú podnikmi — spracovateľmi cukru so sídlom v ZKÚ (Aruba a Holandské Antily), podali žalobný návrh, ktorého predmetom bolo na jednej strane zrušenie napadnutého nariadenia a na druhej strane žaloba o náhradu škody údajne utrpenej z dôvodu zásahu tohto nariadenia (veci T-332/00 a T-350/00).
- 29 Uzneseniami predsedu tretej komory Súdu prvého stupňa z 15. marca a 30. apríla 2001 bolo Holandské kráľovstvo pripustené do konania vo veci T-332/00 ako vedľajší účastník podporujúci návrhy Rica Foods, zatiaľ čo Španielske kráľovstvo bolo pripustené do konania ako vedľajší účastník podporujúci návrhy Komisie vo veciach T-332/00 a T-350/00.
- 30 Na podporu svojej žaloby Rica Foods uvádza konkrétne tri žalobné dôvody založené na porušení článku 109 ods. 1 rozhodnutia ZKÚ, na porušení zásady proporcionality a preferenčného štatútu, ktorý požívajú ZKÚ v zmysle Zmluvy.

- 31 Napadnutým rozsudkom Súd prvého stupňa, potom, čo spojil obe žaloby, tieto zamietol ako nedôvodné.
- 32 Čo sa konkrétne týka troch vyššie spomenutých žalobných dôvodov, Súd prvého stupňa rozhodol takto.

O žalobnom dôvode založenom na porušení článku 109 ods. 1 rozhodnutia ZKÚ

- 33 Podľa Súdu prvého stupňa inštitúcie Spoločenstva disponujú širokou mierou voľnej úvahy pre uplatnenie článku 109 rozhodnutia ZKÚ. Pri existencii takejto právomoci prislúcha sudcovi Spoločenstva obmedziť sa na skúmanie, či výkon tejto právomoci nie je postihnutý zjavnou vadou alebo zneužitím právomoci, alebo či inštitúcie Spoločenstva neprekročili zjavne hranice svojej voľnej úvahy (rozsudok Súdneho dvora z 22. novembra 2001, Holandsko/Rada, C-110/97, Zb. s. I-8763, bod 61 a tam citovaná judikatúra) (body 66 a 67 napadnutého rozsudku).
- 34 V danom prípade Súd prvého stupňa konštatoval, že predmetné ochranné opatrenie spadalo pod druhý predpoklad uvádzaný v článku 109 ods. 1 rozhodnutia ZKÚ. Rovnako potvrdil správnosť dôvodov uvádzaných Komisiou, najmä štvrtého odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, pre odôvodnenie prijatia tohto opatrenia, podľa ktorého vzhľadom na prebytkovú situáciu na trhu každá dodatočná dovezená tona viedla k zvýšeniu subvencií na vývoz, ktorý ako taký, mohol naraziť na obmedzenia uvádzané dohodami WTO (body 75 až 86 napadnutého rozhodnutia). Súd prvého stupňa sa domnieval, že tieto dôvody, zohľadnené v ich súvislosti, preukazujú existenciu ťažkostí v zmysle tohto ustanovenia (body 89 až 103 tohto rozsudku).

35 Súd prvého stupňa následne prijal záver, že Komisia sa mohla dôvodne domnievať, ako to vyplýva z piateho odôvodnenia napadnutého nariadenia, že zvýšený dovoz cukru a zmesi v režime kumulácie pôvodu ES/ZKÚ môže spôsobiť značnú destabilizáciu spoločnej organizácie trhu s cukrom (body 104 až 141 tohto rozsudku).

O žalobnom dôvode založenom na porušení zásady proporcionality

36 Odvolatelia uviedli viaceré tvrdení.

37 Po prvé mala Rada pri prijatí rozhodnutia 91/482 brať do úvahy skutočnosť, že dovozy poľnohospodárskych produktov do Spoločenstva pôvodom zo ZKÚ môžu mať za následok dodatočné náklady na rozpočet spoločnej poľnohospodárskej politiky. Nárast dovozov je priamym dôsledkom rozhodnutia ZKÚ.

38 V tomto ohľade sa Súd prvého stupňa domnieval, že okolnosť, že nárast dovozu bol predvídateľný už v roku 1991, nie je relevantná pre posúdenie toho, či opatrenie prijaté vo februári 2000 predstavovalo vhodnú a primeranú reakciu pre riešenie ťažkostí v zmysle článku 109 ods. 2 rozhodnutia ZKÚ (bod 147 napadnutého rozsudku).

39 Po druhé odvolatelia tvrdili, že Komisia porušila dočasnú povahu predmetných ochranných opatrení.

- 40 V tomto bode Súd prvého stupňa pripomenul širokú mieru voľnej úvahy, ktorou disponujú inštitúcie Spoločenstva pri uplatnení článku 109 rozhodnutia ZKÚ, a prijal záver, že napadnuté nariadenie uplatniteľné od 1. októbra 2000 do 28. februára 2001, „ktoré obmedzovalo voľný prístup cukru pochádzajúceho zo ZKÚ na trh Spoločenstva v rozsahu zlučiteľnom so situáciou tohto trhu, zároveň zachovávajúc preferenčné zaobchádzanie pre tento tovar, spôsobom zlučiteľným s cieľmi rozhodnutia ZKÚ..., bolo spôsobilé uskutočniť cieľ sledovaný Komisiou a nešlo nad rámec toho, čo bolo potrebné pre jeho dosiahnutie“ (body 151 až 153 napadnutého rozsudku).
- 41 Po tretie odvolatelia vytýkajú Komisii, že v napadnutom rozhodnutí neuviedla dôvody, pre ktoré zavedenie minimálnej ceny určenej nariadením č. 2423/1999, nebolo viac považované za postačujúce pre dosiahnutie sledovaného cieľa.
- 42 V tomto ohľade Súd prvého stupňa poznamenal, že žalobcovia nepreukázali, „že Komisia obmedzením dovozov cukru alebo zmesí požívajúcich výhodu kumulácie pôvodu ES/ZKÚ do Spoločenstva na 4 848 ton na obdobie uplatnenia napadnutého nariadenia, zaviedla zjavne neprimerané opatrenie, alebo že vykonala zjavne nesprávne posúdenie dôkazov, ktorými disponovala v momente prijatia napadnutého rozhodnutia“ a konštatoval, že v každom prípade „nariadenie č. 2423/1999 nemalo za cieľ znížiť dovozy cukru v režime kumulácie pôvodu ES/ZKÚ, čo by umožňovalo spochybňovať efektívnosť opatrenia zavedeného v tomto nariadení, a to minimálnu dovoznú cenu pre predmetný tovar“ (body 156 a 157 napadnutého rozsudku).
- 43 Po štvrté odvolatelia tvrdia, že zavedenie stropu 4 848 ton cukru pre obdobie piatich mesiacov porušovalo zásadu proporcionality, pretože dovozy vykonané v roku 1999 neboli brané do úvahy pri výpočte tejto kvóty, v dôsledku čoho bol výpočet mylný a dovozná kvóta bola príliš nízka, aby umožňovala rentabilnú prevádzku jedinej továrne na spracovanie cukru.

- 44 V tomto bode Súd prvého stupňa prijal záver, že Komisia, ktorej prináleží vykonávať arbitráž medzi rozdielnymi záujmami mohla dôvodne, ako to vyplýva z ôsmeho odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, určiť predmetnú kvótu 4 848 ton na základe najvyšších objemov dovozov predmetných tovarov konštatovaných počas troch rokov predchádzajúcich roku 1999, berúc do úvahy exponenciálny nárast dovozov cukru a zmesí do Spoločenstva v režime kumulácie pôvodu ES/ZKÚ roku 1999, ktorý hrozil, že bude mať za následok poškodenie odvetvia cukru v Spoločenstve (body 164 až 174 napadnutého rozsudku).
- 45 Nakoniec odvolatelia tvrdili, že článok 2 ods. 3 napadnutého nariadenia, ktorý stanovuje, že „k žiadostiam o dovozné licencie sú pripojené kópie vývozných licencií“, porušuje zásadu proporcionality.
- 46 Toto tvrdenie Súd prvého stupňa zamietol, pretože „táto podmienka umožňuje zabezpečiť, aby sa žiadosti o dovoz podané v rámci napadnutého nariadenia týkali cukru, ktorý skutočne požíva výhodu kumulácie pôvodu ES/ZKÚ“ (bod 176 napadnutého rozsudku).

O žalobnom dôvode založenom na porušení preferenčného štatútu, ktorý požívajú tovary pochádzajúce zo ZKÚ

- 47 V tomto ohľade sa Súd prvého stupňa domnieval, že zo samotného prijatia ochranného opatrenia podľa článku 109 rozhodnutia ZKÚ, nemôže byť vyvodzované porušenie preferenčného štatútu, ktorý požívajú tovary pochádzajúce zo ZKÚ, keďže toto opatrenie má urovnávať alebo zmierňovať vzniknuté ťažkosti. Okrem toho konštatoval, že napadnuté nariadenie nestanovuje žiadny strop pre dovozy cukru pochádzajúce zo ZKÚ podľa obvyklých pravidiel pôvodu, pokiaľ by takáto výroba mala existovať (body 182 až 190 napadnutého rozsudku).

Odvolanie

48 Rica Foods navrhuje, aby Súdny dvor:

- vyhlásil jeho odvolanie za prípustné,
- zrušil napadnutý rozsudok a vyhovel jeho návrhom predloženým v prvostupňovom konaní.

49 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

- vyhlásil odvolanie za nedôvodné,
- zaviazal odvolateľa na náhradu trov konania.

50 Španielska vláda navrhuje, aby Súdny dvor zamietol odvolanie a zaviazal odvolateľa na náhradu trov konania.

51 Na podporu svojho odvolania Rica Foods uvádza päť odvolacích dôvodov založených postupne na:

- porušení článku 109 ods. 1 rozhodnutia ZKÚ v rozsahu, v akom Súd prvého stupňa priznal inštitúciám Spoločenstva širokú mieru voľnej úvahy pri uplatňovaní tohto ustanovenia,

- 53 V tomto ohľade, podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora, inštitúcie Spoločenstva disponujú pri uplatnení článku 109 rozhodnutia ZKÚ širokou mierou voľnej úvahy (pozri v tomto zmysle rozsudky z 11. februára 1999, *Antillean Rice Mills a i./Komisia*, C-390/95 P, Zb. s. I-769, bod 48; *Holandsko/Rada*, už citovaný, bod 61, a z 22. novembra 2001, *Holandsko/Rada*, C-301/97, Zb. s. I-8853, bod 73).
- 54 Za týchto podmienok prislúcha sudcovi Spoločenstva obmedziť sa na skúmanie, či výkon tejto voľnej úvahy nie je postihnutý zjavnou vadou alebo zneužitím právomoci alebo či inštitúcie Spoločenstva zjavne neprekročili hranice svojej voľnej úvahy (pozri rozsudky *Antillean Rice Mills a i./Komisia*, už citovaný, bod 48; *Holandsko/Rada*, C-110/97, už citovaný, bod 62, a *Holandsko/Rada* C-301/97, už citovaný, bod 74).
- 55 Toto obmedzenie intenzity preskúmania sudcu Spoločenstva je osobitne namieste, pokiaľ, ako v prejednávanej veci, sú inštitúcie Spoločenstva spôsobilé vykonávať arbitráž medzi rozdielnymi záujmami a uskutočňovať voľbu v rámci politického výberu spadajúceho do ich zodpovednosti (pozri v tomto zmysle rozsudok z 8. februára 2000, *Emesa Sugar*, C-17/98, Zb. s. I-675, bod 53).
- 56 Následne sa zdá, že Súd prvého stupňa vykladal článok 109 ods. 1 rozhodnutia ZKÚ v bodoch 66 a 67 napadnutého rozsudku správne.
- 57 Výnimočná povaha tohto ustanovenia, ktorá vyplýva zo samotnej jeho povahy, neuberá nič na rozsahu voľnej úvahy, ktorou disponuje Komisia, keď vykonáva

v rámci svojej vlastnej politickej zodpovednosti zložitú arbitráž medzi rozdielnymi záujmami.

58 Následne prvý odvolací dôvod musí byť zamietnutý ako nedôvodný.

O druhom odvolacom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia

59 Svojím druhým odvolacím dôvodom Rica Foods uvádza, že napadnutý rozsudok je postihnutý vadou odôvodnenia v tom, že Súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie na mylných, alebo nezrozumiteľných úvahách, podľa ktorých:

— každý dodatočný dovoz cukru pochádzajúceho zo ZKÚ v režime kumulácie pôvodu ES/ZKÚ zvyšoval prebytok cukru na trhu Spoločenstva,

— tento dodatočný dovoz mal za následok dodatočné náklady pre rozpočet Spoločenstva.

60 Na jednej strane, čo sa týka dôvodov napadnutého rozsudku, podľa ktorých dovozy cukru kumulujúceho pôvod ES/ZKÚ spôsobili zvýšenie prebytku cukru na trhu

Spoločenstva, je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdny dvor nie je príslušný pre konštatovanie skutočností, ani, v zásade, pre skúmanie dôkazov, ktoré Súd prvého stupňa uviedol na podporu týchto skutočností. Pokiaľ tieto dôkazy boli získané riadne a boli rešpektované všeobecné právne zásady a procesné pravidlá uplatniteľné v oblasti dôkazného bremena a posúdenia dôkazu, prislúcha samotnému Súdu prvého stupňa posúdiť hodnotu, ktorú je potrebné priznať predloženým dôkazom (pozri najmä rozsudok zo 17. decembra 1998, Baustahlge-webe/Komisia, C-185/95 P, Zb. s. I-8417, bod 24). Toto posúdenie teda nepredstavuje, s výnimkou prípadu nesprávneho posúdenia týchto dôkazov, právnu otázku, ktorá ako taká podlieha preskúmaniu Súdneho dvora (pozri najmä rozsudky z 28. mája 1998, New Holland Ford/Komisia, C-8/95 P, Zb. s. I-3175, bod 26; zo 7. novembra 2002, Glencore a Compagnie Continentale/Komisia, C-24/01 P a C-25/01 P, Zb. s. I-10119, bod 65, a z 8. mája 2003, T. Port/Komisia, C-122/01 P, Zb. s. I-4261, bod 27).

61 V danom prípade je zrejmé, že Súd prvého stupňa konštatoval:

- v bode 79 napadnutého rozsudku na základe dôkazov v spise, ktorými disponoval, že trh Spoločenstva s cukrom je prebytkový,
- v bode 80 tohto rozsudku, že Spoločenstvo bolo povinné dovážať určité množstvo cukru z tretích krajín v zmysle dohôd WTO, a
- v bode 81 predmetného rozsudku, že za týchto podmienok „pokiaľ výroba cukru Spoločenstva nie je redukovaná, každý dodatočný dovoz cukru v režime pôvodu

ES/ZKÚ bude zvyšovať prebytok cukru na trhu Spoločenstva a bude viesť k zvýšeniu subvencovaných vývozov“.

62 Súd prvého stupňa z toho v bode 82 napadnutého rozsudku vyvodzoval, že „Komisia sa mohla dôvodne domnievať..., že ‚všetok dovoz cukru do Spoločenstva presúva na vývoz zodpovedajúce množstvo cukru Spoločenstva, ktorý nemôže byť odpredaný na tomto trhu“.

63 Je nutné konštatovať, že posúdenie Súdu prvého stupňa týkajúce sa zvýšenia prebytku cukru na trhu Spoločenstva predstavuje posúdenie skutočnosti, ktoré nemôže byť spochybňované v rámci odvolania, pretože odvolateľ nepreukázal, dokonca ani netvrdil, ako to uviedol generálny advokát v bode 59 svojich návrhov, že Súd prvého stupňa nesprávne posúdil dôkazy, ktoré mu boli predložené.

64 Na druhej strane, čo sa týka tvrdených dodatočných nákladov pre rozpočet Spoločenstva spojených s dovozmi cukru kumulujúceho pôvod ES/ZKÚ, Rica Foods zdôrazňuje, že náhrady za vývoz cukrov A a B sú v plnom rozsahu uhrádzané výrobcami prostredníctvom kvótovaní znášaných spotrebiteľmi, takže sporné dovozy sú bez dopadu na rozpočet Spoločenstva.

65 V tomto ohľade stačí konštatovať, že v bodoch 99 až 101 napadnutého rozsudku, Súd prvého stupňa vôbec neuviedol že sporné dovozy spôsobili dodatočné náklady pre rozpočet Spoločenstva. V skutočnosti, potom, čo

- v bode 99 napadnutého rozsudku pripomenul, že „ťažkosťami uvádzanými v napadnutom nariadení sú prudký nárast dovozov cukru alebo zmesí požívajúcich výhodu kumulácie pôvodu ES/ZKÚ, prebytková situácia na trhu Spoločenstva s cukrom, spôsobujúca subvencované vývozy a povinnosti vyplývajúce z dohôd WTO“ a

- v bode 100 tohto rozsudku prijal záver, že „s prihliadnutím na prebytkovú situáciu trhu Spoločenstva dovážaný cukor ZKÚ bude nahradzovať cukor Spoločenstva, ktorý s cieľom zachovať rovnováhu spoločnej organizácie trhu bude musieť byť vyvezený“,

Súd prvého stupňa v bode 101 predmetného rozsudku prijal záver, že „hoci vývozy cukru Spoločenstva sú vo veľkej časti financované cukrovarníckym priemyslom Spoločenstva, a teda spotrebiteľom, ... dohody WTO obmedzujú vývozné subvencie, nezávisle od toho, kto nakoniec znáša náklady subvencií a že každý dodatočný dovoz zhoršuje situáciu na už teraz prebytkovom trhu.“

66 S prihliadnutím na vyššie uvedené úvahy je potrebné druhý odvolací dôvod zamietnuť.

O tretom odvolacom dôvode založenom na porušení článku 109 ods. 1 rozhodnutia ZKÚ a týkajúcom sa pojmov „ťažkosti“ a „poškodenie“ v zmysle tohto ustanovenia

67 Svojím tretím odvolacím dôvodom Rica Foods tvrdí, že Súd prvého stupňa mylne kvalifikoval „ťažkosti“ a „poškodenie“ v zmysle článku 109 ods. 1 rozhodnutia ZKÚ, dôvody uvádzané Komisiou pre odôvodnenie prijatia napadnutého nariadenia, a to nárast dovozov cukru a zmesí kumulujúcich pôvod ES/ZKÚ do Spoločenstva, prebytok výroby Spoločenstva na európskom trhu s cukrom, povinnosti vyplývajúce z dohôd WTO a dôsledky pre spoločnú organizáciu trhu s cukrom.

68 Po prvú Rica Foods tvrdí, že Súd prvého stupňa nesprávne posúdil odôvodnenie uvádzané Komisiou, keď v bode 89 napadnutého rozsudku prijal záver, že Komisia nikdy netvrdila, že každá z identifikovaných ťažkostí by mohla sama osebe odôvodňovať prijatie ochranného opatrenia, ale že naopak, tieto ťažkosti boli tesne prepojené.

69 V tomto ohľade znenie prvého, štvrtého a piateho odôvodnenia napadnutého nariadenia uvádza, že Komisia sa domnievala, že kombinácia rozličných faktorov, konkrétne zvýšenie sporných dovozov, prebytková situácia na trhu Spoločenstva a obmedzenie vývozných náhrad vyplývajúce z dohôd WTO boli dôvodom ťažkostí v zmysle článku 109 ods. 1 rozhodnutia ZKÚ. Žiadne nesprávne posúdenie uvádzané Komisiou na podporu predmetného ochranného opatrenia nemožno následne Súdu prvého stupňa vytýkať.

70 Po druhé Rica Foods tvrdí, že bolo predvídateľné a dokonca zákonodarcom Spoločenstva žiadané, aby rozhodnutie ZKÚ malo za následok zvýšenie sporných

dovozov. Navyše tvrdené „ťažkosti“ a „poškodenie“ uvádzané Komisiou a uznané Súdom prvého stupňa už existovali počas prijatia rozhodnutia 91/482 a v každom prípade, keď bolo toto revidované v roku 1997. Nielenže v rámci spoločnej organizácie trhu s cukrom existovala prebytková situácia od roku 1968, ale pri viacerých príležitostiach boli povolené nové výroby a dovozy.

- 71 Za týchto okolností sa Súd prvého stupňa nemohol domnievať, že tieto dôvody ako „ťažkosti“ hrozia vznikom „poškodenia odvetvia činnosti Spoločenstva“ [*neoficiálny preklad*] v zmysle článku 109 ods. 1 rozhodnutia ZKÚ.
- 72 V tomto ohľade Súd prvého stupňa v bode 91 napadnutého rozsudku konštatoval, že dovozy cukru a zmesí kumulujúcich pôvod ES/ZKÚ do Spoločenstva od roku 1997, teda po prijatí rozhodnutia 91/482 v roku 1991, alebo dokonca po jeho revízii v roku 1997, prudko stúpili.
- 73 Okrem toho aj za okolností, že tento prudký nárast by bol pri prijatí rozhodnutia 91/482 predvídateľný, či žiaduci, nebráni, ako to poznamenal generálny advokát v bode 81 svojich návrhov, Komisii konštatovať, že tento nárast, vzhľadom na prebytok výroby Spoločenstva a povinnosti vyplývajúce z dohôd WTO, predstavuje zdroj ťažkostí v zmysle článku 109 ods. 1 rozhodnutia ZKÚ.

- 74 V tomto zmysle, potvrdiac v bode 91 a nasledujúcich napadnutého rozsudku pozíciu Komisie, Súd prvého stupňa neporušil rozsah článku 109 ods. 1 rozhodnutia ZKÚ.
- 75 Po tretie Rica Foods, v rozpore s konštatovaním Súdu prvého stupňa v bode 106 napadnutého rozsudku, tvrdí, že, redukovanie výrobných kvót, ktoré bolo vyvolané spornými dovozmi, neovplyvnilo príjmy výrobcov Spoločenstva. V skutočnosti takáto redukcia mohla spôsobiť iba podnietenie výrobcov Spoločenstva na pestovanie inej plodiny rovnako patriacej do garantovaného poľnohospodárskeho režimu.
- 76 V tomto ohľade, dokonca za predpokladu, že by možnosť, ktorú mali mať výrobcovia Spoločenstva presmerovať sa na iné kultúry, spochybňovala posúdenie uvádzané Súdom prvého stupňa v bodoch 104 až 140 napadnutého rozsudku, o existencii poškodenia alebo nebezpečenstva poškodenia v odvetví činnosti Spoločenstva, stačí konštatovať, že Rica Foods nepredložila pred Súdom prvého stupňa žiadny dôkaz na podporu svojich tvrdení, preto ich dôvodne Súd prvého stupňa nebral do úvahy.
- 77 Na poslednom mieste Rica Foods tvrdí, že množstvá cukru a zmesí dovezených zo ZKÚ, ktoré predstavovali v roku 1999 0,32 % (pre cukor) a 0,102 % (pre zmesi) výroby Spoločenstva, nemohli predstavovať vážne nebezpečenstvo poruchy fungovania spoločnej organizácie trhu s cukrom. Pripustením opaku sa Súd prvého stupňa dopustil právneho pochybenia.
- 78 Je potrebné pripomenúť, ako to Súdny dvor poznamenal v bode 56 už citovaného rozsudku Emesa Sugar, že už v roku 1997 existoval prebytok výroby Spoločenstva cukru z cukrovej repy v porovnaní s množstvom spotrebovaným v Spoločenstve, ku ktorému sa pridávali dovozy cukru z cukrovej trstiny pôvodom zo štátov AKT ako

reakcia na špecifický dopyt po tomto tovare a povinnosť Spoločenstva dovážať určité množstvo cukru z tretích krajín v zmysle dohôd WTO. Navyše, Spoločenstvo bolo rovnako povinné subvencovať vývozy cukru vo forme vývozných náhrad a v rozsahu týchto dohôd. Za týchto podmienok a berúc do úvahy prudký nárast dovozov cukru pochádzajúcich zo ZKÚ od roku 1997 sa Komisia mohla domnievať, ako to dôvodne konštatoval Súd prvého stupňa v bodoch 93 až 96 napadnutého rozsudku, že každé dodatočné množstvo tohto tovaru, dokonca minimálne, vzhľadom na výrobu Spoločenstva, vstupujúce na trh Spoločenstva bude nútiť inštitúcie Spoločenstva zvýšiť sumu vývozných subvencií v rámci vyššie uvedených medzí, alebo redukovať kvóty európskych výrobcov a že tieto opatrenia odporujúce cieľom spoločnej poľnohospodárskej politiky narušia fungovanie spoločnej organizácie trhu s cukrom, ktorej rovnováha je už teraz nestála.

79 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy je potrebné tretí odvolací dôvod zamietnuť.

O štvrtom odvolacom dôvode založenom na porušení článku 109 ods. 2 rozhodnutia ZKÚ

80 Svojím štvrtým odvolacím dôvodom Rica Foods namieta to, že Súd prvého stupňa prijal v bodoch 142 až 177 napadnutého rozsudku záver, že Komisia neporušila zásadu proporcionality uvedené v článku 109 ods. 2 rozhodnutia ZKÚ, obmedziac dovozy cukru a zmesí kumulujúcich pôvod ES/ZKÚ na 4 848 ton.

81 Komisia vraj nemohla odôvodniť, s ohľadom na záujmy, ktoré sa snažila chrániť, úroveň, na ktorú boli sporné dovozy obmedzené, hoci táto úroveň bola zanedbateľná

vo vzťahu k výrobe, dovozom alebo vývozom Spoločenstva a nedostatočná pre ponúknutie primeranej perspektívy budúcnosti pre cukrovarnícky priemysel ZKÚ. Neuznaním jednostrannej a neprimeranej povahy uloženého množstevného obmedzenia, bez vzťahu k uvádzaným ťažkostiam a poškodeniu, Súd prvého stupňa porušil zásadu proporcionality.

82 V tomto zmysle podľa znenia článku 109 ods. 2 rozhodnutia ZKÚ:

„... Prioritne majú byť zvolené opatrenia, ktoré spôsobia minimum porúch vo fungovaní pridruženia a Spoločenstva. Tieto opatrenia nesmú mať dosah presahujúci dosah, ktorý je nevyhnutne nutný pre nápravu ťažkostí, ktoré sa prejavili.“ *[neoficiálny preklad]*

83 Ako to pripomenul Súd prvého stupňa v bode 143 napadnutého rozsudku, zásada proporcionality, ktorá je súčasťou všeobecných zásad práva Spoločenstva, si vyžaduje, aby akty inštitúcií Spoločenstva neprekračovali hranice toho, čo je primerané a potrebné pre uskutočnenie legitímnych cieľov sledovaných predmetnou právnou úpravou, vzhľadom na čo, pokiaľ sa ponúka výber medzi viacerými primeranými opatreniami, je potrebné prikloniť sa k najmenej zasahujúcemu a spôsobené zásahy nesmú byť neprimerané v pomere k sledovaným cieľom (rozsudky z 13. novembra 1990, Fedesa a i., C-331/88, Zb. s. I-4023, bod 13; z 5. októbra 1994, Crispoltoni a i., C-133/93, C-300/93 a C-362/93, Zb. s. I-4863, bod 41; Antillean Rice Mills a i./Komisia, už citovaný, bod 52, a z 12. júla 2001, Jippes a i., C-189/01, Zb. s. I-5689, bod 81).

- 84 Čo sa týka súdneho preskúmania rešpektovania tejto zásady vzhľadom na širokú mieru voľnej úvahy, ktorou disponuje najmä Komisia v oblasti ochranných opatrení, iba zjavne neprimeraná povaha opatrenia prijatého v tejto oblasti vo vzťahu k cieľu, ktorý má príslušná inštitúcia sledovať môže, ako to dôvodne pripomína Súd prvého stupňa v bode 150 napadnutého rozsudku ovplyvniť zákonnosť takéhoto opatrenia (pozri rozsudky Holandsko/Rada, C-301/97, už citovaný, bod 145; Fedesa a i., už citovaný, bod 14; Crispoltoni a i., bod 42 a Jippes a i., už citovaný, bod 82).
- 85 V tomto ohľade Súd prvého stupňa v bode 152 napadnutého rozsudku prijal záver, že „Komisia sa dôvodne mohla domnievať, že v momente prijatia napadnutého nariadenia existovali ťažkosti prinášajúce nebezpečenstvo poškodenia odvetvia činnosti Spoločenstva“. Okrem toho z bodu 156 predmetného rozsudku vyplýva, že žalobcovia „nepreukázali, že Komisia obmedzením dovozov cukru alebo zmesi poživajúcich výhodu kumulácie pôvodu ES/ZKÚ do Spoločenstva na 4 848 ton na obdobie uplatnenia napadnutého nariadenia zaviedla zjavne neprimerané opatrenie, alebo vykonala zjavne nesprávne posúdenie dôkazov, ktorými disponovala v momente prijatia napadnutého nariadenia“.
- 86 Konkrétne, čo sa týka sumy sporného množstva, z ôsmeho odôvodnenia napadnutého nariadenia vyplýva, že tento údaj predstavuje „sumu najvyšších ročných objemov dovozov predmetných tovarov, konštatovaných počas troch rokov predchádzajúcich roku 1999, v ktorom dovozy exponenciálne stúpili“ [*neoficiálny preklad*]. Potom, čo v bodoch 165 až 166 napadnutého rozsudku preskúmal štatistiky spracované Štatistickým úradom Európskych spoločenstiev (Eurostat) a údaje predložené Komisiou, Súd prvého stupňa v bode 168 predmetného rozsudku prijal záver, že Komisia mohla dôvodne odmietnuť rok 1999 ako referenčný rok pre výpočet tejto kvóty. Takéto posúdenie skutkového stavu nemôže byť v rámci odvolania spochybňované pri absencii nesprávneho posúdenia dôkazov predložených Súdu prvého stupňa.

- 87 Súd prvého stupňa v bode 173 napadnutého rozsudku dodáva, že „Komisia bola povinná zohľadniť záujmy výrobcov cukru zo ZKÚ, nepozastaviac úplne dovozy cukru v režime kumulácie pôvodu ES/ZKÚ“ a že „určila kvótu 4 848 ton v článku 1 napadnutého nariadenia na základe najvyššej úrovne dovozov cukru a zmesí počas obdobia rokov 1996 — 1998“.
- 88 Je potrebné konštatovať, že Rica Foods nepredložila žiadny dôkaz preukazujúci, že formulovaním takehoto záveru Súd prvého stupňa porušil zásadu proporcionality, a to vzhľadom na hranice súdneho preskúmania vykonávaného v oblasti, v ktorej má Komisia vykonávať zložitú arbitráž medzi rozličnými záujmami.
- 89 Následne je potrebné zamietnuť rovnako štvrtý odvolací dôvod.

O piatom odvolacom dôvode založenom na porušení preferenčného štatútu, ktorý požívajú ZKÚ

- 90 Svojím piatym odvolacím dôvodom Rica Foods tvrdí, že tým, že nezohľadnil v bodoch 178 až 191 napadnutého rozsudku podstatné rozdiely v zaobchádzaní, zavedené sporným ochranným opatrením medzi, na jednej strane dovozmi tovarov pochádzajúcich zo štátov AKT a krajín s doložkou najvyšších výhod a dokonca z určitých iných tretích krajín a na druhej strane dovozmi tovarov pochádzajúcich zo ZKÚ, Súd prvého stupňa porušil preferenčný štatút, ktorý požívajú štáty ZKÚ.

- 91 Zo znenia bodov 178 až 190 napadnutého rozsudku jasne vyplýva, že Súd prvého stupňa bral do úvahy tvrdenia Rica Foods, vysvetľujúc dôvody, pre ktoré napadnuté nariadenie nevedlo k situovaniu štátov AKT a tretích krajín do výhodnejšej pozície v oblasti konkurencie ako pozície rezervovanej pre ZKÚ.
- 92 V bode 183 napadnutého rozsudku Súd prvého stupňa najmä konštatoval, že článok 109 rozhodnutia ZKÚ jasne umožňuje Komisii prijať ochranné opatrenia za okolností, ktoré uvádza. Skutočnosť, že Komisia prijala takéto opatrenie vo vzťahu k určitým tovarom pochádzajúcim zo ZKÚ, nespochybňuje preferenčný štatút, ktorý požívajú tovary pochádzajúce z týchto krajín podľa článku 101 ods. 1 rozhodnutia ZKÚ. Nakoniec ochranné opatrenie je výnimočné a dočasnej povahy.
- 93 Navyše, ako to poznamenal Súd prvého stupňa v bode 185 napadnutého rozsudku, keďže napadnuté nariadenie sa týka iba cukru a zmesí dovezených v režime kumulácie pôvodu ES/ZKÚ, žiadny strop nebol určený v súvislosti s dovozmi cukru pochádzajúcimi zo ZKÚ podľa obvyklých pravidiel pôvodu, pokiaľ by takáto výroba mala existovať.
- 94 Vo svojom odvolaní Rica Foods neuviedol dôvody, pre ktoré by zhrnuté odôvodnenie nasledované Súdom prvého stupňa bolo postihnuté právnou vadou.
- 95 Keďže ani piatemu odvolaciemu dôvodu nemožno vyhovieť, je potrebné zamietnuť odvolanie.

O trovách

- 96 Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku uplatniteľného na základe článku 118 uvedeného rokovacieho poriadku na konanie o odvolaní účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia navrhla zaviazať Rica Foods na náhradu trov konania a Rica Foods nemal úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ho na náhradu trov konania. V súlade s článkom 69 ods. 4, rovnako uplatniteľného na konanie o odvolaní v zmysle článku 118, Holandské kráľovstvo a Španielske kráľovstvo znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Odvolanie sa zamieta.**
- 2. Rica Foods (Free Zone) NV je povinný nahradiť trovy konania.**
- 3. Holandské kráľovstvo a Španielske kráľovstvo znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Podpisy